

LA GUERRA DE SUCESSIÓ A AIGUAFREDA

La guerra de Successió (1705-1714)

L'aposta de Catalunya a favor de Carles d'Àustria i contra Felip V de Borbó, en el conflicte successori per la corona espanyola conegut com a Guerra de Successió, va suposar la pèrdua de tots els drets i de les institucions de govern que tenia com a estat, dins la monarquia hispànica.

Les tropes borbòniques travessen el Congost (1713)

Després d'un intent de travessar el Congost l'any 1705, quan van ser derrotades pel general Moragues a la Garriga, el 28 d'agost de 1713 les tropes borbòniques del duc de Bracamonte van enfilar una altra vegada el camí. Aquesta vegada van vèncer les forces austriacistes amb l'ajuda de la majoria de la població de Centelles i part de la d'Aiguafreda i Tagamanent. Durant el seu avenç, els soldats de Bracamonte van saquejar i cremar algunes cases i veïnats fidels a Carles d'Àustria. Aquest fou el cas de l'Abella, que aleshores era un petit nucli de població situat just abans del gual que permetia creuar el riu i entrar al nucli de les Ferreries (Aiguafreda). Els "castellanos", com diuen els textos de l'època, van cremar la capella de Sant Jaume de l'Abella, aleshores situada a la plaça de la vila. L'ajut dels seus partidaris locals (els "botiflers") va permetre als borbònics arribar fins a Vic, on van prendre la ciutat i executaren el cabdill austriacista Francesc Macià "Bac de Roda".

Dize, que con sus Arrabales, y Caserías, ayudada de las Aldeas de Tagamanent, y Ayguafreda, se ha mantenido siempre con la gran fidelidad que corresponde à su primera obligacion, assi en tiempo de los gloriosos pre-

Una població dividida: Aiguafreda (1714-1716)

Per la seva fidelitat a Felip Vè, Centelles, Aiguafreda i Tagamanent van rebre un privilegi reial l'any 1716, pel qual sabem que "la fidelíssima villa de Centellas del Principado de Catalunya (...) ayudada de las Aldeas de Tagamanent y Ayguafreda" s'havia mantingut "con la gran fidelidad" tot i "la ocupación violenta de las tropas de mis enemigos". Els partidaris del Borbó d'aquestes poblacions van ocupar "el paso peligroso llamado el Congosto, por donde transitaban los enemigos para lograr los efectos de sus depravadas conspiraciones (...) armando para su defensa trescientos hombres (...) quienes siguieron después los destacamentos de don Feliciano Bracamonte (...) para que como prácticos del País, les ensenyassen las veredas para el buen logro de sus operaciones".

Com a recompensa, es va permetre que "aquellas personas principales de esta Villa, sus caseríos, arreales y de los lugares de Tagamanent y Ayguafreda" poguessin dur armes públicament. És possible que aquest sigui l'origen de la tradició dels galejadors, barrejada amb la més ancestral festa del Pi.

Tanmateix, no tots els veïns de Centelles, Aiguafreda i Tagamanent eren botiflers, com ho demostra que l'any 1716 el Capità General de Catalunya va ordenar una llista de tots els "sugetos mal afectos y indignos de usar armas" que hi vivien. A Aiguafreda hi havia aleshores 12 famílies de botiflers i 10 d'austriacistes, una proporció semblant a la de Tagamanent.

*
AIGUA
FREDA

AJUNTAMENT
D'AIGUAFREDA

www.aiguafreda.cat

1714 / 2014

Generalitat
de Catalunya